

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 164/12
Λουξεμβούργο, 12 Δεκεμβρίου 2012

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στις υποθέσεις C-201/11 P, C-204/11 P
και C-205/11 P
UEFA και FIFA κατά Επιτροπής

Ο γενικός εισαγγελέας N. Jääskinen προτείνει στο Δικαστήριο να απορρίψει τις αιτήσεις αναίρεσως τις οποίες άσκησαν η FIFA και η UEFA κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την τηλεοπτική μετάδοση του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου

Όταν οι ως άνω διοργανώσεις αποτελούν, κατά την κρίση των κρατών μελών, εκδηλώσεις μείζονος σημασίας για την κοινωνία τους, τα εν λόγω κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να πραγματοποιείται η μετάδοσή τους από τηλεοπτικό σταθμό ελεύθερης προσβάσεως προκειμένου να διασφαλίζεται η παροχή προσβάσεως στο ευρύ κοινό

Η σχετική με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων οδηγία ¹ επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαγορεύουν την αποκλειστική μετάδοση εκδηλώσεων οι οποίες έχουν, κατά την κρίση των εν λόγω κρατών μελών, μείζονα σημασία για την κοινωνία αυτών των κρατών μελών, όταν μια τέτοια μετάδοση στερεί σημαντική μερίδα του κοινού από τη δυνατότητα να παρακολουθεί τις εκδηλώσεις αυτές μέσω τηλεοπτικού σταθμού ελεύθερης προσβάσεως.

Η Fédération internationale de football association (FIFA) διοργανώνει την τελική φάση του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου και η Union des associations européennes de football (UEFA) διοργανώνει το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου. Η πώληση των δικαιωμάτων τηλεοπτικής μεταδόσεως των διοργανώσεων αυτών αποτελεί σημαντική πηγή των εσόδων τους.

Το Βέλγιο και το Ηνωμένο Βασίλειο κατήρτισαν, αντιστοίχως, έναν κατάλογο εκδηλώσεων που θεωρούνται ότι έχουν μείζονα σημασία για την κοινωνία αυτών των κρατών μελών. Οι κατάλογοι αυτοί περιείχαν ιδίως, όσον αφορά το Βέλγιο, όλους τους αγώνες της τελικής φάσεως του Παγκοσμίου Κυπέλλου και, όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, το σύνολο των αγώνων της τελικής φάσεως του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου. Οι κατάλογοι αυτοί απεστάλησαν στην Επιτροπή, η οποία αποφάσισε ότι οι εν λόγω κατάλογοι ήσαν συμβατοί με το δίκαιο της Ένωσης.

Ωστόσο, η FIFA και η UEFA έβαλαν κατά των εν λόγω αποφάσεων της Επιτροπής ενώπιον του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου], θέτοντας υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι όλοι αυτοί οι αγώνες μπορούν να αποτελούν εκδηλώσεις μείζονος σημασίας για το κοινό των κρατών αυτών. Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ² τις προσφυγές της FIFA και της UEFA, αυτές άσκησαν αιτήσεις αναίρεσως ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με τις σημερινές προτάσεις του, ο γενικός εισαγγελέας Niilo Jääskinen εξετάζει, κατ' αρχάς, την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής όσον αφορά την απαγόρευση της αποκλειστικής μεταδόσεως των εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία. Έτσι, ο γενικός εισαγγελέας διαπιστώνει ότι, κατά την οδηγία, τα κράτη μέλη είναι τα μόνα αρμόδια να καταρτίζουν τους εθνικούς καταλόγους προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η μετάδοση των εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία αυτών των κρατών μελών πραγματοποιείται

¹ Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ L 202, σ. 60).

² Αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2011, FIFA και UEFA κατά Επιτροπής ([T-385/07](#), [T-55/08](#) και [T-68/08](#)), βλ. επίσης [Ανακοινωθέν Τύπου 9/11](#)).

μέσω τηλεοπτικού σταθμού ελεύθερης προσβάσεως. Συναφώς, τα κράτη μέλη διαθέτουν ένα ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως κατά την εκ μέρους τους επιλογή των μέτρων που θεωρούν ότι είναι τα καταλληλότερα για την επίτευξη, στο πλαίσιο των πολιτιστικών και κοινωνικών εθνικών ιδιαιτεροτήτων, του σκοπού της οδηγίας που συνίσταται στο να διασφαλισθεί η ελεύθερη μετάδοση των τηλεοπτικών εκπομπών.

Κατά συνέπεια, ο N. Jääskinen εκτιμά ότι ο έλεγχος, τον οποίο είναι αρμόδια να ασκεί η Επιτροπή, όσον αφορά την εκ μέρους του κράτους μέλους άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που αυτό διαθέτει κατά την κατάρτιση των εθνικών καταλόγων, περιορίζεται στον εντοπισμό τυχόν πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως. Έτσι, η Επιτροπή οφείλει ιδίως να προβαίνει σε έλεγχο της διαδικασίας κατάρτισεως των εθνικών καταλόγων υπό το πρίσμα των κριτηρίων της διαφάνειας και της σαφήνειας και να βεβαιώνεται ότι οι αναγραφόμενες, εκ μέρους των κρατών μελών, εκδηλώσεις μπορούν όντως να θεωρηθούν ως εκδηλώσεις μείζονος σημασίας για την κοινωνία. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή οφείλει να μεριμνά ώστε οι εθνικοί κατάλογοι να μην προβλέπουν παρέκκλιση από τις θεμελιώδεις ελευθερίες ευρύτερη εκείνης που επιτρέπει η οδηγία. Ομοίως, η Επιτροπή οφείλει να προβαίνει σε έλεγχο των εθνικών καταλόγων από την άποψη των γενικών αρχών, όπως είναι η απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας. Ωστόσο, κατά τον γενικό εισαγγελέα, ο εκ μέρους της Επιτροπής έλεγχος πρέπει να είναι αντικειμενικής φύσεως καθώς και περιορισμένης εκτάσεως.

Ωστόσο, στο πλαίσιο της διαδικασίας της εκ μέρους της λήψεως αποφάσεων, η Επιτροπή δεν πρέπει να περιορίζεται στο να επιδεικνύει αυτοματισμό κατά τον έλεγχο των εθνικών καταλόγων. Αντιθέτως, η Επιτροπή υποχρεούται, εντός των ορίων της εξουσίας που διαθέτει, να τηρεί, ιδίως, την αρχή της χρηστής διοικήσεως, με την οποία συνδέεται η υποχρέωσή της να εξετάζει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της οικείας υποθέσεως. Πάντως, ένας τέτοιος έλεγχος δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να υπάρχει επανάληψη πανομοιότυπων εκφράσεων εντός των αποφάσεων της Επιτροπής, εφόσον τα κριτήρια, υπό το πρίσμα των οποίων η Επιτροπή ελέγχει αν υπάρχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των κρατών μελών, παραμένουν αμετάβλητα.

Στο πλαίσιο αυτό, ο γενικός εισαγγελέας υπογραμμίζει ότι ο έλεγχος, τον οποίο οφείλει να ασκεί το Γενικό Δικαστήριο επί της εκ μέρους της Επιτροπής εφαρμογής της εξουσίας ελέγχου που αυτή διαθέτει, πρέπει επίσης να περιορίζεται στην εξέταση του αν η Επιτροπή διαπίστωσε ή απέρριψε ορθώς την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης διαπραχθείσας από το οικείο κράτος μέλος.

Εν συνεχεία, ο γενικός εισαγγελέας διαπιστώνει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης, παρέχοντας αποκλειστικώς στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να καταρτίζουν τον κατάλογο των εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία αυτών των κρατών μελών, προετίθετο να συγκεράσει, αφενός, τον σκοπό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των τηλεοπτικών εκπομπών και, αφετέρου, τον σκοπό της προασπίσεως του δικαιώματος στην ενημέρωση στο πλαίσιο της πολιτιστικής ποικιλομορφίας των κρατών μελών. Έτσι, ο περιορισμός αυτής της θεμελιώδους ελευθερίας προβλέφθηκε εκουσίως από τον νομοθέτη της Ένωσης ως απαραίτητος προκειμένου να διασφαλισθεί η παροχή προς το ευρύ κοινό προσβάσεως στις εκδηλώσεις μείζονος σημασίας για την κοινωνία. Υπό την έννοια αυτή, ο εν λόγω περιορισμός πρέπει, κατ' αρχήν, να θεωρηθεί ως δικαιολογημένος και, κατά συνέπεια, ως ανάλογος.

Όσον αφορά το επιχείρημα της FIFA και της UEFA ότι ο περιορισμός της αποκλειστικής μεταδόσεως των αθλητικών εκδηλώσεων, τις οποίες αυτές διοργανώνουν, θίγει το δικαίωμά τους ιδιοκτησίας, ο γενικός εισαγγελέας N. Jääskinen αποσαφηνίζει ότι, δεδομένου ότι το δικαίωμα ιδιοκτησίας που συνδέεται με τη μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων δεν έχει ορισθεί ούτε στο εθνικό δίκαιο ούτε στο δίκαιο της Ένωσης, το πεδίο εφαρμογής του εξαρτάται, σε ουσιαστικό βαθμό, από τις διατάξεις που καθορίζουν τα όριά του, όπως είναι η οδηγία. Για τον λόγο αυτό, το επίμαχο μέτρο δεν αποτελεί πρόσκομμα για το δικαίωμα ιδιοκτησίας υπό την έννοια του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Τέλος, ο γενικός εισαγγελέας N. Jääskinen προτείνει στο Δικαστήριο να επικυρώσει ότι, καίτοι το Παγκόσμιο Κύπελλο και το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου μνημονεύονται στην οδηγία ως παραδείγματα εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία, τούτο δεν σημαίνει ότι το σύνολο των εν λόγω αθλητικών εκδηλώσεων μπορεί, σε όλες τις περιπτώσεις, να καταχωρίζεται στον

εθνικό κατάλογο ανεξαρτήτως του ενδιαφέροντος που προκαλούν οι εν λόγω αθλητικές εκδηλώσεις εντός του οικείου κράτους μέλους. Αντιθέτως, η μνεία του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου εντός της οδηγίας συνεπάγεται ότι, όταν το κράτος μέλος καταχωρίζει τους αγώνες των εν λόγω αθλητικών διοργανώσεων στον εθνικό κατάλογο, δεν υποχρεούται να συμπεριλάβει, στην ανακοίνωσή του προς την Επιτροπή, ειδική αιτιολογία ως προς τον χαρακτήρα των εν λόγω αθλητικών διοργανώσεων «ως εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία».

Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο γενικός εισαγγελέας N. Jääskinen εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο άσκησε ορθώς τον εκ μέρους του δικαστικό έλεγχο και προτείνει, επομένως, στο Δικαστήριο **να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως στο σύνολό τους.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582